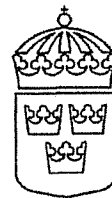

Riksdagsskrivelse

2011/12:111

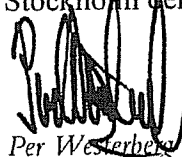
Europaparlamentets ordförande

Ordföranden för Europeiska unionens råd

Europeiska kommissionens ordförande

Med överlämnande av riksdagens motiverade yttrande enligt bilaga 2 i det bifogade utlåtandet får jag anmäla att riksdagen denna dag bifallit finansutskottets förslag till riksdagsbeslut i utlåtande 2011/12:FiU29 Subsidiaritetsprövning av förslag till förordning om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag.

Stockholm den 20 december 2011

Per Westerberg

Claes Mårtensson

BILAGA 2

Motiverat yttrande från Sveriges riksdag

Riksdagen välkomnar kommissionens arbete med regleringar för att införa Basel 3-överenskommelsen i EU och anser att förslaget till stora delar är väl utformat och att det har potential att bidra till att stärka den finansiella stabiliteten i EU och att stärka den inre marknaden på det finansiella området. Riksdagen har dock invändningar mot den fullharmonisering som kommissionen föreslår på vissa punkter i förslaget. Risker är att innehållet i Basel 3-överenskommelsen urvattnas när den genomförs som gällande rätt inom EU genom att det som var tänkt att vara minimiregler i stället blir tvingande standard inom EU.

Kommissionens förslag till förordning om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag (KOM(2011) 452 slutlig), som redovisas i finansutskottets utlåtande 2011/12:FiU29 Subsidiaritetsprövning av förslag till förordning om kreditinstitut och värdepappersföretag, har prövats av riksdagen utifrån tillämpningen av subsidiaritetsprincipen. Förslaget i sin helhet består av två delar: ett direktiv och en förordning. Kommissionen betonar särskilt att förordningen och direktivet utgör ett paket och att direktivet bör läsas i förening med förordningen. De två rättsakterna bör vidare, enligt kommissionen, tillsammans utgöra den rättsliga ram som styr bankverksamheterna och tillsynsreglerna för kreditinstitut och värdepappersföretag. Riksdagen som har haft att pröva förordningen ur subsidiaritets synpunkt har därför även beaktat den betydelse som direktivet har i sammanhanget.

Bestämmelserna om de grundläggande nivåerna på kapitalkraven (de s.k. pelare 1-kraven) är utformade som absoluta krav som hindrar medlemsstaterna att lagstifta om högre krav. Genom denna utformning får bestämmelserna karaktären av maximiregler. Riksdagen anser dock att medlemsstaterna ska ha möjlighet att vidta sådana ytterligare åtgärder som de anser vara motiverade för att säkerställa den finansiella stabiliteten på nationell nivå. Detta är särskilt viktigt eftersom det är medlemsstaterna själva som får stå för de statsfinansiella och samhällsekonomiska kostnaderna om ett institut fallerar eller om det inträffar en finansiell kris. Den finansiella sektorns storlek i förhållande till ekonomin varierar dessutom mellan medlemsstaterna. En medlemsstat med en stor finansiell sektor är mer utsatt för finansiella kriser, och ett fallissemang eller en finansiell kris innebär större påfrestningar på de offentliga finanserna för en sådan stat än för en medlemsstat med en mindre finansiell sektor.

Enligt riksdagen kan målet med kommissionens förslag – vilket ytterst är finansiell stabilitet – nås betydligt bättre om de grundläggande kapitalkraven utgör minimikrav på det sätt som också det internationella Basel 3-

regelverket anger och under förutsättning att medlemsstaterna behåller möjligheten att höja nivån på kapitalkraven om de anser det vara motiverat för att säkerställa den finansiella stabiliteten på nationell nivå.

Riksdagen anser inte att kommissionens förslag om att medlemsstater som vill öka kapitaltäckningen ska använda sig av den kontracykliska bufferten och arbeta med högre kapitalkrav inom ramen för tillsynen är likvärdiga med en högre generell kapitaltäckning. Förslagen riskerar att vara otillräckliga. Den kontracykliska bufferten syftar enligt Basel 3-överenskommelsen uttryckligen till att dämpa en alltför stark kredittillväxt i ekonomin. Det innebär att den i normala tider kommer att vara noll. Därför är den kontracykliska bufferten varken tillräcklig eller likvärdig med att ha högre nivåer på de grundläggande kapitalkraven. Kommissionen föreslår visserligen att den kontracykliska buffertens storlek ska få ta annan hänsyn än bara till kredittillväxt, men denna möjlighet kan vara svår att genomföra på ett förutsägbart sätt i regelverket.

Kommissionen bör enligt riksdagens mening återkomma med ett förslag som motsvarar det nu behandlade förslaget med den ändringen att det tydligt framgår att medlemsstaterna har möjlighet att höja nivån på de grundläggande kapitalkraven om de anser det vara motiverat för att säkerställa den finansiella stabiliteten på nationell nivå.